

Mindste efter min Mening — og sige, at det er en Ulykke, ikke alene for Kjøbenhavn, men for hele Danmark, om Kjøbenhavn bliver befæstet. Jeg tror, at dermed vil vor Forsvarssjag være ødelagt, og at det vil være en Ulykke, ikke alene i den Henseende, men ogsaa i finantiel og politisk Henseende, men jeg har forsøgt at sætte mig ind i deres Tankegang, som ønske, ja, jeg kunde næsten sige, som sværme for Kjøbenhavns Befæstning, jeg har søgt at sætte mig ind i deres Tankegang for at se, hvad det var, de haabede og ventede. Jeg tror da at kunne sige, at det, som Befæstningsvennerne haabe og vente, det er dette, at Kjøbenhavn, naar den bliver befæstet, skal i Tide faae Undsætning af en allieret Stormagt. Der er ingen af Befæstningsvennerne saavidt jeg har opfattet dem, der nære den Tanke, at Kjøbenhavn kan forsvare sig i Længden alene med de Kræfter, som vi selv raade over. Man har lovet og ment, at saadan noget som 2 Maaneder omtrent vilde den Tid kun kunne beløbe sig til, som Kjøbenhavn med vore egne Kræfter vilde kunne holde sig som befæstet. Men i den Tid, i Løbet af disse Par Maaneder, står deres Forsaabninger til, at der skal komme en allieret Stormagt og hjælpe os, hjælpe os til at drive Fjenden ikke alene bort fra Fæstningen, men helt ud af Landet. Det er deres Ønske og Haab. Jeg vil kun sige, at selv om det nu sker ganske saaledes, som Befæstningsvennerne forudsætte og vente, paa den Maade, at vi i Tide faae Assistance af en Stormagt, at denne Stormagt hjælper os med at drive Fjenden ikke alene bort fra Kjøbenhavn, men helt ud af Landet, hvad vil saa Følgen blive, naar dette er opnaaet, hvad skal saa denne Stormagt have i Betaling for sin Uleilighed? Det bliver et Spørgsmaal, thi den Slags Ting gjør man ikke gratis. Man kan jo se sig om i Historien, og ogsaa i den nyere Tids Historie for at hente nogen Oplysning om Betalingen, der gives for en saadan Uleilighed. Vi faae, at Englænderne hjalp Tyrkiet i sin Tid, og Tyrkiet er ogsaa en Stormagt. Der kunde Englænderne ikke faae saa stor en Betaling, men imidlertid, de fik dog Den Cypern som Betaling. Rusland hjalp Bulgarien til Befrielse fra det tyrkiske Nag. De bleve vel befriede fra Tyrkiet, men hvad Rusland fordrer til Gjengjæld, det veed vi jo: Det vil være Herre i Bulgarien, og Bulgarien skal være, om ikke af Navn saa af Gavn, en Vasalstat af Rusland, som i Et og Alt skal rette sig efter, hvad Rusland vil. Englænderne hjalp Rhediven i Egypten mod Arabi Paschas Oprør; de fangede ogsaa meget rigtig Arabi Pascha, og

sendte ham, tror jeg, til Ceylon. De hjalp Rhediven ganske udmærket imod Arabi Pascha, men Englænderne have rigtignok siden den Tid ikke været til at faae ud af Egypten, de sidde der endnu. Jeg synes dog, at man af disse Erfaringer maa slutte, at naar en Stormagt nu, saaledes som Befæstningsvennerne haabe og ønske, hjalp Danmark med at drive Fjenden bort fra Kjøbenhavn og ud af Landet, hvad Danmark ikke kan gjøre alene, udsætter man sig for det Samme: Saa mister Landet sin Selvstændighed, saa vil denne Stormagt sige: Ja, mine Venner, I vide jo, at I ikke kunne hjælpe Jer selv, og det kunne I heller ikke for Fremtiden, og derfor ville I behøge at rette Eder efter os, det Samme som vi ville, skulle I ville. Med andre Ord, Landet mister sin Selvstændighed og bliver, om ikke af Navn saa af Gavn en Vasalstat af Stormagten. Det kan jo være, at det er noget bedre, fremfor at blive erobret af Fjenden, at falde i Hænderne paa en Ven, saaledes at det bliver ham, der for Fremtiden skal raade. Men enten det Eine eller det Andet sker, mister dog Landet sin Selvstændighed. Det er til disse korte Betragtninger, jeg i dette Øieblik skal indstrænke mig. Jeg vil kun tilføie, at det er mit oprigtige politiske Haab, at Ministeriet Estrup vil blive styrtet, længe førend vi faae Kjøbenhavns Befæstning; thi, dersom det ikke sker tidligere, dersom det bliver den Klippe, Ministeriet Estrup styrter over, har jeg nogen Frygt for, saa er jeg bange for, at saa gaar Landet bagester.

Sedemann: Det ærede Medlem, der sidst talte, har været saa venlig at forsøge at sætte sig ind i vor Tankegang, i hvad vi, som holde paa Kjøbenhavns Befæstning, mene at opnaa derved, og er der kommen til et Resultat hvis Rigtighed jeg ikke kan anerkende. For at spare det ærede Medlem Uleiligheden og for maaske ogsaa, skjøndt det blev sagt, at man ikke vil tage imod Paa-virkning, dog alligevel at frembringe lidt andre Tanker hos enkelte ærede Medlemmer, skal jeg tillade mig kort at gjøre Rede for den Betragtning, som har gjort sig gjældende hos mig, og jeg tror hos de fleste af dem, som tjenstlig have haft med Sagen at gjøre, og som for os har ført til . . . (En Stemme: Tjenstlig?) . . . Ja, som tjenstlig har haft med Sagen at gjøre og derfor have haft særlig Leilighed til at beskjæftige os med den, medens Andre maaske kun have beskjæftiget sig med den i Ny og Næ. Vor Opgave er stadig at være paa det Rene med, hvorledes